

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010063
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0020010063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2022, v trestnej veci proti S. N., obžalovaného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/12/2020 zo dňa 9.11.2021 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods.1 písm. d), e), ods.3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému S. N., L.. XX.XX.XXXX v J. O., P. J. J. XX, okres Sobrance, dôchodca, podľa § 157 ods.2 Tr.zák., za použitia § 37 písm. h), § 38 ods.4 Tr.zák., § 39 ods.1, 3 písm. e) Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák. ukladá ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr.zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr.zák. súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/12/2020 zo dňa 9.11.2021 bol obžalovaný S. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 3.11.2017 v čase okolo 7.30 hod. v Sobranciach v priestoroch čakárne, ktorá sa nachádza na chodbe 1. poschodia v budove zdravotného strediska na ulici Y. Č.. XXX/XX, počas ordinačných hodín, teda na mieste verejnosti prístupnom, počas slovnej výmeny s poškodeným Ing. I. G., L.. X.X.XXXX, tohto pravou rukou najmenej dvakrát udrel do ľavého ramena a následne do neho oboma rukami strčil, následkom čoho poškodený padal smerom dozadu, kde počas pádu ľavou nohou zavadil o stoličku určenú pre pacientov a spadol na zem tak, že dopadol na pravé rameno, kde pri páde zavadil o za ním stojacu poškodenú X. V., L.. XX.X.XXXX, ktorá následkom tohto spadla na zem a pri páde utrpela podľa vypracovaného znaleckého posudku zranenia, a to zlomeninu II. drierkového stavca, ktoré si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní 3 až 6 mesiacov, kde poškodený Ing. I. G. utrpel zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie ani dobu dočasnej práceneschopnosti.

Za to bol obžalovanému S. N. podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/157/2018 zo dňa 17.1.2019, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný S. N.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie o vine je založené predovšetkým na výpovediach poškodených Ing. I. G. S. X. V.. Čiastočne, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, rozhodnutie je založené aj na úvahe samosudcu, teda že skutkový stav bol preukázaný aj výpoveďou samotného obžalovaného a taktiež znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, pokiaľ sa týka zranení poškodenej X. V..

Zároveň súd v rámci hodnotenia dôkazov prihliadal aj na obranu obžalovaného, ktorý uviedol, že kritického dňa konal v nutnej obrane, keďže z konania poškodeného G. mal obavu, pričom k tejto obrane súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že takéto jeho tvrdenie považuje za účelové v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Rovnako súd k tejto obrane uviedol, že takéto tvrdenie obžalovaného je vyvrátené vykonanými dôkazmi, resp. že takéto tvrdenie nemá oporu v žiadnom z vykonaných dôkazov. Ďalej súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že poškodený G. nijakým spôsobom neútočil a ani takýto útok nenaznačoval. Záverom svojich právnych úvah súd urobil záver, že konanie obžalovaného nie je možné posúdiť ako konanie v nutnej obrane, keďže obžalovanému bezprostredne nehrozil žiaden útok, ani takýto útok voči nemu neprebíhal, teda obžalovaný nemohol ani žiaden takýto útok odvracať.

K odôvodneniu rozsudku samosudcu a na obhajobu obžalovaného obhajca uviedol, že vykonanými dôkazmi nebolo dostatočne preukázané, žeby sa klient dopustil trestných činov uvedených v obžalobe a tým spôsobom, ako to je v nej popísané. Podľa ich názoru konanie obžalovaného s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu bolo potrebné hodnotiť ako konanie v nutnej obrane podľa § 25 Tr. zákona. Tieto tvrdenia obhajoby sú podľa ich názoru potvrdené aj výpoveďou poškodeného G., že práve on bol osobou, ktorá iniciovala celý incident a poškodený bol tou osobou, ktorá pristúpila k obžalovanému, a zatínala pritom päsť, čo u obžalovaného vyvolalo obavu a strach z toho, že bude fyzicky napadnutý. V tom čase okrem strachu pociťoval aj stres, čo v súvislosti so závermi posudku znalca - psychológa o emočne nestabilnej osobnosti, mal súd vziať v úvahu a týmito skutočnosťami sa bližšie zaoberať pri posudzovaní otázky jeho konania v nutnej obrane.

Na vyobrazenie celkového konania poškodeného G. preto dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, a to v súvislosti s otázkou jeho podieľaní sa na škodlivom následku u poškodenej V., primárne konanie poškodeného G. voči jeho osobe, ale aj to že mu vynadal do cigánov a podobne, začo bol právoplatne uznaný vinným za spáchanie priestupku.

Záverom poukázal aj na výpoveď znalca MUDr. Q., ktorý vo svojej výpovedi zo dňa 16.10.2019 nevedel vylúčiť, resp. potvrdiť vznik zranení poškodenej V. aj v prípade, že by táto netrpela osteoporózou. Zranenia u poškodenej V. nemuseli nastať iba a výlučne v dôsledku jeho konania.

Samosudca napriek tomu urobil záver, že tieto zranenia vznikli v príčinnej súvislosti s jeho konaním, avšak podľa jeho názoru, vzhľadom k výpovedi znalca, bez pochybností takýto záver nie je možné vysloviť. Práve preto bolo potrebné pri posudzovaní jeho zodpovednosti za vznik škodlivého následku na zdraví poškodenej, vziať v úvahu aj ochorenie poškodenej, t. j. osteoporózu, čiže ľudovo povedané chorobu rednutia a oslabenia kostí.

Z vyššie uvedených dôvodov preto obžalovaný S.L. N. Krajskému súdu v Košiciach navrhol rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/12/2020 zo dňa 09.11.2021, zrušiť a vrátiť mu vec na nové konanie a nové rozhodnutie. Alternatívne navrhol, aby uvedený rozsudok odvolací súd zrušil a sám rozhodol v intenciách tohto odvolania, to znamená, aby ho spod obžaloby oslobodil.

Na podklade odvolania obžalovaného S. N. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je len čiastočne dôvodné, aj to z dôvodov, ktoré neboli obžalovaným S. N. priamo vytýkané.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho zistil, že okresný súd kontradiktórnym spôsobom konania na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, a to v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie ohľadne viny obžalovaného S. N.. Okresný súd pritom dostatočným spôsobom sa v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného S. N., teda že konal v nutnej obrane.

K argumentom obhajoby obžalovaného S. N., o konaní v nutnej obrane, považuje aj odvolací súd za nutné uviesť, že na podklade výsledkov vykonaného dokazovania takýto záver skutočne nebolo možné konštatovať.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania možnorobiť nepochybný záver, že bol to skutočne poškodený G., ktorý ako prvý nevhodným spôsobom upozornil obžalovaného S. N., aby sa nepredbiehal, napokon za toto konanie bol aj priestupkovo postihnutý. O priebehu nasledovného skutkového deja ani odvolací súd nemal žiadnu pochybnosť, že obžalovaný S. N., ktorému zo strany poškodeného G. nehrozilo žiadne nebezpečenstvo, na tohto fyzicky zaútočil, a to spôsobom ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho poškodený Prokop spadol na zem a svojím pádom strhol aj poškodenú V., ktorá utrpela zranenia, a to zlomeninu II. driekového stavca, ktoré si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní troch až šiestich mesiacov.

Obhajobná argumentácia obžalovaného S. N. o osteoporóze poškodenej V., je z právneho hľadiska irelevantná a obžalovaný v plnej miere nesie za vzniknutý následok právnu zodpovednosť.

Nepochybil okresný súd pokiaľ konanie obžalovaného S. N. právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák. ktorého konania sa dopustil z nedbanlivosti a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr.zák., ktorého konania sa dopustil v priamom úmysle. V podrobnostiach odvolací súd pritom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ktorý náležitým spôsobom sa s otázkou viny obžalovaného S. N. vysporiadal.

Okresný súd pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu uložil obžalovanému S. N. podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere ôsmich mesiacov s tým, že podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/157/2018 zo dňa 17.1.2019, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvanástich mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V zmysle ustanovenia § 42 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Michalovce sp.zn. 4T/157/2018 odvolací súd zistil, že obžalovaný S. N. bol trestným rozkazom zo dňa 17.1.2019 sp.zn. 4T/157/2018 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. a bol mu za to podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Vyššie uvádzaný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 5.3.2019 a obžalovanému S. N. bol doručený dňa 22.2.2019. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia teda plynula od 6.3.2019 do 6.3.2020.

Podľa § 50 ods. 4 Tr.zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 Tr.zák. smerujúce k tomu, aby viedol riadny život alebo primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v § 50 ods. 1 Tr.zák.

Podľa § 50 ods. 5 Tr.zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr.zák. rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Z vyššie citovaných ustanovení Tr.zák. však nepochybne vyplýva, že obžalovaný S. N. žalovaného skutku v teraz posudzovanom trestnom prípade sa nedopustil v skúšobnej dobe uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 4T/157/2018, a preto vzhľadom na uplynutie doby v zmysle ustanovenia § 50 ods. 5 Tr.zák., na toto odsúdenie sa vzťahuje fikcia, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, a preto v zmysle ustanovenia § 42 ods. 3 Tr.zák. nebolo možné aplikovať ustanovenia o súhrnnom treste tak, ako to urobil okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku.

Vyššie uvedené pochybenie okresného súdu odvolací súd na odvolanie obžalovaného S. N. napravil tak, že sám rozhodol rozsudkom, keď napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. d), e), ods.3 Tr.por. zrušil a podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému Albínovi Gáborovi podľa § 157 ods.2 Tr.zák., za použitia § 37 písm. h), § 38 ods.4 Tr.zák., § 39 ods.1, 3 písm. e) Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr.zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a podľa § 50 ods.1 Tr.zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Napadnutý rozsudok vo výroku o vine tak zostal nezmenený. Odvolací súd tak urobil vzhľadom na ustanovenie § 317 ods. 1 Tr.por. posledná veta, teda na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd na odvolanie obžalovaného S. N. pochybenie okresného súdu napravil a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere ôsmich mesiacov a skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj odstup času od spáchania skutku, skrátil skúšobnú dobu na dobu dvanástich mesiacov.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.